

یک محاکمه جناب!

کارها بر ایش رو براه شده بود ، مخالفین را با انواع حبل ازمیان برداشتند و خلافت برای او بی رقبب مانده بود ، می گفتند شان نیز بالاو مساعد و عمر است .

شیوه سخوش در حضور عده‌ای از درباریان و طرفداران مخصوصش از گانه‌شدن سخن من گفت آنروزها را بحاظ آورده ، در اطراف جانبازی سر بازان فدا کار علی ، هذا کره من کردند .

گفتند : ما زیارتان علی ذنی را به ام زرقاء دختر عدی بن غالب (۱) می‌شناسیم که در میدان جنگ در میان سوق با صدای رسا فریاد می‌زد ، و سربازان را بجنگ تشویق مینمود ، آنچنان سخناش مهیج بود که توین سر بازان را تحریک مینمود ، سربازی اگر قصد فرار داشت ، شنیدن سخنان آتشینش تمیم باستقامت می‌گرفت کانیکه پشت کرده بودند با استماع کلمات قاطع و برندۀ اش بر می‌گشتندو به مازه ادامه میدادند معاویه پرسید : کسی ارشامتن سخناش را بحاظ دارد ؟

- آری ما همگی کلاماتش را حفظ داریم .

- بنظر شما با او چه رفتار کنیم ؟

- بتلرها اقدامات جسورانه اور اجری بهو گئنی توان تلاطفی نمود ، آری تنهیا کشتن ! کشتن ! .

له ؟ سلاح نیست هیچ‌و اهیه در کشور پهناور اسلامی این قبیله هم روف گردد و همگان بگویند ، همایون به مرد پستی است پس از آنکه پیر و دشاد ، و بقدر دشید ، زنی را بحاظ دفاع از علی کشت ، نه امن دست بخون او نمی‌آایم ، فعلاً اور احصار امنی کنیم قابعده بپیش آید ، پسها الحن آمراندای منشی را صد ازده گفت : بردار بفرماندار کوفه بنویس : زرقاء را با چند نفر از کسانش فزدم بنویسند .

نامه را فرستادند ، فرماندارهم زرقاء را خواست و نامه را برای او خواند و سپس اورا به

(۱) - زرقاء دختر عدی بن غالب بن قیس الهمدانیه از قبیله همدان و اهل کوفه بود ،

شجاعت و بلاغت در او بحد کمال وجود داشت ، با قوم و قبیله اش در جنگ سخن در را کاب اهل المؤمنین حاضر بوده چندین خطبه در آن موقعه علیه معاویه ایجاد کرد (قصص العرب ج ۴ ص ۱۱۴)

در بار معادیه بشام فرستاد.

- خیر مقدم این سفر بر شما خوش گذشت ؟
- خدار اشکر، و مسائل سفر آماده بود، و شتر راوار.
- ماچنین دستور داده بودیم، حمله میدانی برای چه باحضور تو فرمان داده ام ؟
- حرثات مقدس پرورد گار کس غیب نمیداند ؟
- تو فیضی که در حقین بر شتر سرخ مو سوار شده بودی و با آن جنگ کدامن بزدی و همواره سر بازان را تحریر نمودی ؟
- چرا من بودم ؟
- آیا چه اینکار را میکردي ؟
- گذشته‌ها گذشته‌است، روز گارمز اور گه دارد، و هر روز انت هیزند که هر یک باعث عمر است برای کسانی که بخواهند بپنهان و بند بگردند، اگرnon که مولایمان کشته شده و نهاده آن مبارزات قطع گردیده، از تکرار گذشته‌ها صرف نظر کنی
- راستی بیکوئی ای سخنان سنتی را بخاطر داری ؟
- نه! از اموش کرده‌ام.

ولی من خوب بحاطر دادم میگفت: هان یخکبید دمر گاه بایستید، فتنه‌ای پیش آمده که پرده‌های تاریک و ظلمابی خود را می‌گشترد، هجدها مسلوی می‌خواهد در مقابل علی (ع) بایستد او نمیداند که: ظلمت در مقابل نور، و پر از پیروزی در این خورشید روز افروز تسلی مقاومت ندارد، او نمی‌تواند که قادر در معاشره باشد تند و سخت ناتوان است، اینکه‌ها در این جبهه برای در اعتمانی گمراهن آمده‌اند، و بتوالات حق حیوان پاسخ نمی‌گوییم، هان ای مردم! حق گمده خود را می‌جست «خوب بپدا کرد»، جر علی کسی در حق است، اینجا بجزین و انصار، شکیبا باشد، و گرفتاریهای جنگ را مادرانه تحمل کنید، امید است که بزدی و قتلها بخوابد و عدل وداد بپرورد گردد، ذیر احتمی است که حق و باطل بگسان نخواهد بود، و بد کار پائیکوکار بر ابر قوانندند.

صیر کنید، صیر، که: ختاب زنان حنایت و ختاب مردان باخون، شکیبا باشد که شکیباشی گرچه تلغی است و اینکن برشیون دارد ام و زبدون سنت بیکار کنید و فرد اشاهد پیروزی را در آقوش بگیرید.

این سخنان توبود؛ و این توبودی که اینسان آتش جنگ را شمله و می‌ساختی

- چرا! من بودم، و این سخنان از من است.

- پس از این در تمام خونه‌ای که علی دیجته شریکی وه! چیزی‌های دادی، سلامت باشی با این بشارتی که دادی اکدام‌زده، اذاینکه گفتم در خونه‌ای که علی دیجته شرکت دادی خوشحال شدی ؟
- آری بخدا خوشحال شدم، من کجا و امیر المؤمنین علی کجا اکدام سعادت از این بالان که من در احوال شخصیتی همچون علی شریکه باشم.
- معاویه خنده‌لخی شود و گفت: بخدمان از وفا شما بست بعلی پس از مر گش بیشتر تعجب می‌کنم تا از دوستی شما باور در حیات وزندگانیش اکنون اگر حاجتی داری بگو!
- من مو گش خورده‌ام که از دشن چیزی‌خواهم.
- یعنی از کسانی که ترا می‌شناسند در میان مشورت مر ابتل تو شویق کرده‌اند.
- در مشورت با تو خیانت نموده‌اند، اگر توهم رأی آنها را اختیار کنی، رایشان در پیختن خون پیکانی شویکی!
- ترا باید خشم و از کشتن صر فخر می‌کنم.
- پس معاویه دستور داد تقطیع‌مینی که سالی ده عزاد در هم عایدی داشت با مقدار بیول فلایس بزیر قاء پیشیده او را بکوفه بر گردانندن! (۱)

(۱) هند الفریدا ج ۱ ص ۲۱۲ صدر المأمون : ج ۲ ص ۱۷ بالغات النساء
۲۷

راه صحیح تبلیغ

علی علیه السلام می‌فرماید .
دانی لارفع نفسی اُن اُنیِّ الناس عمالت اُن‌هی
عنه و آمرهم بِمَا أَسْبَقَهُمُ اللَّهُ بِعَلْمِي :

ومن خود را بالاتر اذاین من دانم که مردم را اذکارهای بازدارم که خود را اذاین را گردان نیستم و دیگران را بکار - هایی امر یکتم که خود را سبقت نمی‌روم .
غیر الحکم من ۲۸۳